

1859-05-26

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Dateringsbegrundelse:
Georgia Skovgaard omtaler den
kommende koncert i et brev dateret
mandag d. 23. maj. Stempleet på dette
brev er d. 27. maj.

Generel kommentar:
Læsevejledning
Foto 1 viser side 4 og 1
Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Vordingborg, Iselingen

Arkivplacering:
Mappe 7 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Omhandler en koncert og børnene. Georgia udtrykker også sin længsel
efter P.C. Skovgaard og den afdøde maler J.Th. Lundbye.

TRANSSKRIFTION

Thorsdag Aften [26 Maj 1859?]

Min Kjære, kjære Mand!

hvor det dog er svært, denne Gang at undvære Dig! ja, jeg skulde vel tie
stille dermed, men jeg kan ikke; Dagene gaae saa trang, med pylreri og
piveri; Feber har han vel egentlig ikke havt siden, men daarlig er han dog
hver gang det er Febertid og saa saa vanskelig, at der ingen Ende er
derpaa.

Igaar var Faster og i dag Moster her, det gjør saa godt, naar jeg er ganske
ene med det, saa gaar det rigtignok over Kræfterne. Men med Guds Hjælp
bliver det vel snart bedre, og ialtfald maa vi jo være glade, at det ikke er
noget farligt

●2●

eller smitsomt, det synes jeg især var saa fælt.

Det var da godt jeg fik Billetten, for det var en deilig Concert, som jeg
havde meget godt af; desværre kunde Titus ikke være med, som jeg havde
glædet mig til, han skulde have noget Besked om Examen | (idag er den
begyndt ude i Hirtchholm),| saa jeg sad ganske alene og var meget bange
for at falde i Søvn, tilmed i den Varme, men det var heldigviis ingen Musik
til at falde i Søvn over, bare du havde været med! da jeg gik derfra ned ad
Trapperne rystede Knæerne under mig, saa videre er jeg da ikke, men det
var allerede en heel Deel at kunne høre og nyde.

Over den daarlige Deia glemmer jeg nok reent Niels, han er da som
sædvanlig den allersødeste, blødeste, lækreste Unge; sine Spyttekonster

●3●

driver han til stor Fuldkommenhed, saa man kan faae Ansigtet fuldt, og
hans egen lille stive Paryk er fuld af smaa hvide Perler; jeg har derfor
tænkt, at det var et passende Motiv til saadan et lille pludre Springvand,
f.x. midt imellem de to store Dreng paa Udstillingen.

Kort sagt han er allerkærest. Og trods alt sin Vanskelighed er Deia sød og
velsignet. Jeg tænker Du vil ligesaa gjerne høre som jeg vil snakke om
Ungerne, ellers var det et kjedeligt Brev; men det er nu hvad der i disse
Dage opfylder mig saa helt og holdent, saa der kun er Plads til en Ting til,
at længes efter min Mand; det er underligt nok forresten, at, naar jeg
længes efter Dig; er det som om Længslen efter Lundby ogsaa fik mere
Magt; Du kan vist ikke forstaae hvad jeg mener, jeg kan tit selv ikke

forstaa det; jeg drømte meget om ham i Nat, baade trangt og glædeligt;
jeg gaar rent op i Længsel i denne Tid; jeg længe efter

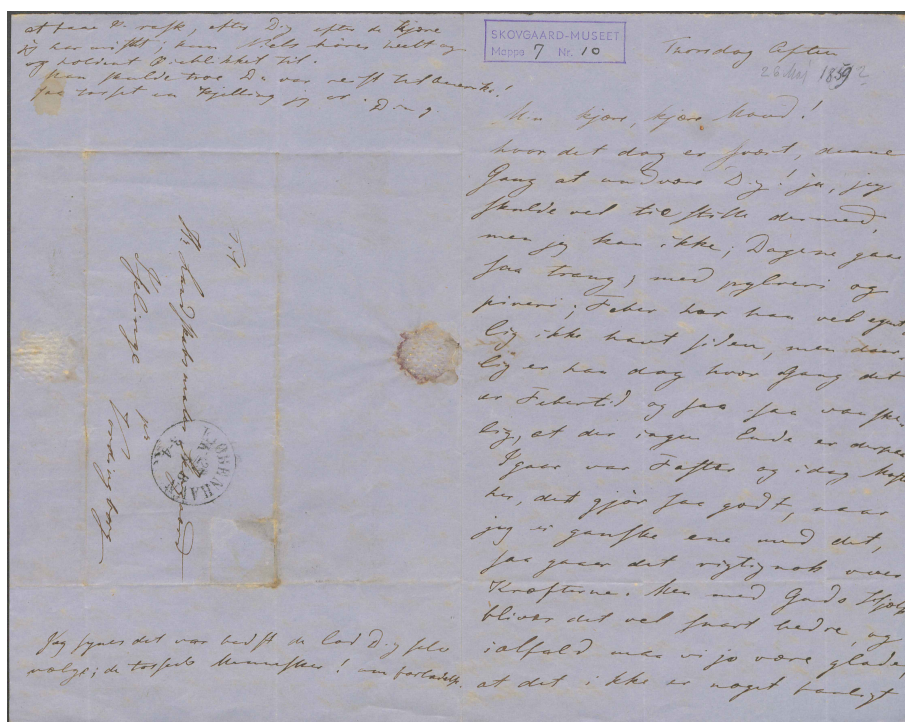
●4●

at faa D. rask, efter Dig efter de kjære jeg har mistet; kun Niels hører helt
og holdent Øieblikket til.

Man skulde tro Du var reist til Amerika! saa tosset en Kjelling jeg er.
Din G.

|til Hr. Landskabsmaler Skovgaard
Iselinge pr
Vordingbord||

Jeg synes det var bedst de lod Dig selv vælge; de trofaste Mennesker! Om
forladelse

eller frættfont, det synes jeg for
var fæst.

Det var da godt jeg fik Biletten,
for det var en rigtig Concert,
som jeg havde meget godt af; des
være kunde T. tus. ikke være med,
som jeg havde glædet mig til, han
skulde have været. ^(dog er det muligt, at han er i England)
Egamen, som jeg sad ganske alene
og var meget bange for at falde
i Sovn, tog med i den Dørme, men
det var heldigvis ingen. Måske
til at falde i Sovn over, bare de
havde været med! de jeg gik
derfor ned ad Trappen og fandt
Kroenen under mig, som inden en
sig de stak, men det var allerede en
hele Deel at kunne løse og angde.

Over den sædvanlige Dags glæmning
nok rent Niels, han er da som
sædvanlig den aller bedste, blødeste,
lokkende Pige; sine første Klæder

drives hen til stor Fuldkommenhed,
for man kan se en Røstet faldt
og hans egen lille store Pølse er
fuld af fine hvide Pølse; men
derfor tænkte at det var
et passende Motiv til puden
et lille blødt Springvand
f. p. med mellem de to store
Dønger paa Høft. tingene.

Konstigt kan se allesteds,
og trods af sin Tænkelyst er han
fjeld af udførelse. Jeg tænker de
vil begynde paa deres hvide som jeg vil
frække om Ungerne, eller var det
et kjædet Brev; men det er en
brød der i nogle Dage opfyldt mig
for hieldt og holdent, for det kan
se Pløds til en Ting til, at sangen
efter min Maaned, det er underligt nok
forvejen at, som jeg længes efter. Jeg
er det som en Konge efter Læder og
Lok mere højt; de kan vist, til forvejen
brød sig, men jeg kan til, til forvejen
det; jeg drømte meget om ham, til
hvide drømt og glædet; jeg gaar alene
og i Længsel, denne Tid; jeg længes efter